

MAGYAR AGÁR

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 43. szám, 2017. október 27.

A kormányzat külpolitikai tárgyú megnyilatkozásai régóta és méltán keltenek feltűnést, megütközést, derűtséget a civilizált világban, beleértve és mindenekelőtt szövetségeseinket és barátainkat. Néhány friss példa: az amerikai ügyvivőt senki nem kérte, hogy nyilatkozzon, semmilyen morális és politikai felhatalmazással nem rendelkezik, Magyarország kikéri magának, „cinikus mese”, „hátságúrás”, vagy éppen a diplomáciai tapintat klasszikus mintája: a németeket szívesen látjuk, ha nem tankkal érkeznek stb., stb.

E nyilatkozatok minden szava egy futsalcsapat öltözőjének tömény kipárolgását ontja magából. Csak találgatni lehet, hogyan olvassák másutt. De aligha tévedünk, ha egy-egy homo futsalicus kiszólást olvasva eszünkbe ötlük a kora reneszánsz kiváló (amúgy budai születésű) képviselője, Giovanni Conversini da Ravenna által ránk hagyományozott anekdota. Történt, hogy Petrarca – jó nevű itáliai, már-már olasz költő – átolvasván Nagy Lajos egy levelét, így kommentált: helyesnek tartaná, ha a király csökkentené „végtelenül sok agarának számát, és ehelyett egy tudósabb és ékebben szóló levelezőt venne szolgálatába”.